

МУХА И ПАЯКЪ.

(Легенда)

Едно врѣме имало на земята само единъ царъ. Той билъ царъ и на хората и на животнитѣ. Тогава на земята нѣмало огънь, та хората се грѣли само на слънце и се мжчили на студъ и въ тъмнина.

Всички знаели, че само дълбоко въ земята имало огънь, но никой се не наемалъ да отиде тамъ да вземе. Тогава царѣтъ обѣщалъ на оня, който му донесе огънь, да се храни заедно съ своя родъ на царската трапеза до животъ безплатно.

Мнозина се опитвали да стигнатъ до огъня, но всички загинали. Най-послѣ се спусналъ на своята нишка паякѣтъ и благополучно стигналъ до огъня. Той вързалъ една главничка и съ разтупкано сърце изпълзѣлъ живо и здраво надъ земята. Но той билъ много уморенъ, та оставилъ огъня на страна и легналъ да си поспи. Мухата го забѣлѣжила, взела крадешкомъ огъня и го занесла на царя.

— Ето, царю, огънь! Азъ го донесохъ отъ дълното на земята, — рекла тя.

— Добрѣ, ти и твоятъ родъ ще се храните до животъ безъ пари на царската трапеза. Ще ядете отъ всички гостби, каквото обичате.